N°. 287. 1859.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

ZATURDAG 3 DECEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

Bij besluit van 1 December 1859, n°. 48, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

1°. aan *D. Groot*, op zijn verzoek, eervol ontslag te verleenen als burgemeester der gemeente Andijk;

2°. tot burgemeester der gemeente Andijk te benoemen *R. Kooyman* Pz., secretaris dier gemeente.

Bij Koninklijk besluit van 1 December 1859, n°. 60, is aan den heer *A. J. de Leeuw* eervol ontslag verleend uit zijne betrekking van controleur der 2de klasse van de directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Leiden (1ste afdeeling), behoudens aanspraak op pensioen; voorts zijn de volgende controleurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen verplaatst, als:

naar Leiden (1ste afdeeling), de heer *A. J. L. Beudt*, thans te Breda;
naar Breda, de heer *A. P. Boellaard*, thans te Eindhoven;
naar Eindhoven, de heer *J. M. Waleson*, thans te Enschedé;
naar Enschedé, de heer *P. C. Kooy*, thans te Ubbergen;
naar Ubbergen, de heer *H.* baron *Lewe van Middelstum*, thans te Ouder-Amstel;
naar Harlingen, de heer *J. E. Leder*, thans te Gorinchem;
naar Gorinchem, de heer *J. D. Bichon van IJsselmonde*, thans te Hoorn;
naar Hoorn, de heer *H. Bijleveld*, thans te Zevenbergen;
naar Zevenbergen, de heer *W. F. H. Teupken*, thans te Schagen;
naar Deventer, de heer *J. A. Meulemans*, thans te IJsselstein;
naar Oosterhout, de heer *P. M. Maertens*, thans te Bergen op Zoom;
naar Bergen op Zoom, de heer *N. J. Martini van Geffen*, thans te Elst.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ITALIE.

Van onderscheiden zijden verneemt men, met meer of minder zekerheid, bijzonderheden omtrent het eerlang te houden congres. Een telegram uit Londen van gisteren verzekert dat de taak om Engeland aldaar te vertegenwoordigen, voor het belangrijkste gedeelte, door lord Palmerston zelven zal worden vervuld; welke keuze, naar men meende, aan Keizer Napoleon zeer welgevallig en alzoo voor de goede verstandhouding tusschen Frankrijk en Engeland bevorderlijk zou zijn.

De *Globe*, een ministerieel blad van Londen, zegt dat het Engelsche gouvernement van wege Frankrijk eene uitnoodiging heeft ontvangen om een congres tot behandeling van Italie's zaken, hetwelk te Parijs zou worden gehouden, bij te wonen, en dat het die uitnoodiging heeft aangenomen zonder eenige met zijne beginselen strijdige verbindtenissen op zich te nemen.

Uit Turyn wordt gemeld dat de heer Cavour, het gewezen hoofd van het Sardinische kabinet, door Koning Victor Emanuel is gekozen om Sardinie op het congres te vertegenwoordigen. Men meent dat deze keuze in Italie bij alle liberalen veel bijval zal vinden maar aan het Oostenrijksche gouvernement uiterst onwelgevallig zal zijn.

Volgens een geloofwaardig berigt uit Parijs heeft het pauselijke gouvernement zich reeds bereid verklaard om aan het congres deel te nemen.

Een schrijven uit St. Petersburg, door de Londensche *Morning Post* aangehaald als afkomstig van iemand, die in de gelegenheid is om de inzigten van het Russische gouvernement omtrent buitenlandsche aangelegenheden juist te kennen, zegt dat hetzelve geene bepaalde staatkunde ten aanzien van Italie heeft, maar zich op het congres door den loop der omstandigheden zal laten leiden, en dat het naar Pruissen overhelt maar jegens Oostenrijk steeds koel blijft.

— Sommige dagbladen spreken van een plan om een gedeelte van Midden-Italie tot eenen afzonderlijken staat onder den naam van koningrijk Etrurie te maken en onder bestuur van den jongen Hertog van Leuchtenberg, eenen neef van den Keizer van Rusland, te plaatsen. Volgens een geloofwaardig berigt uit Parijs is er in de onderhandelingen tusschen de mogendheden van geen zoodanig plan, regtstreeks of zijdelings, sprake geweest.

— De van Toscana's zijde opgerezen bezwaren tegen de benoeming van den heer Buoncompagni tot onderregent over Midden-Italie schijnen nog niet geheel weggeruimd te zijn. Blijkens een berigt uit Genua van den 30sten November werd daarover nog onderhandeld.

— De regering van Toscana is in de noodzakelijkheid om eene geldleening aan te gaan. Uit Florence en uit Bologna wordt gemeld dat het Sardinische gouvernement zich bereid verklaard heeft borg te zeggen, opdat die operatie gemakkelijker tot stand zou kunnen komen en voor de Toscaansche schatkist minder bezwarend zou zijn.

SPANJE.

Reeds is gemeld dat de te Ceuta gelande troepen van de Spaansche expeditie bij Serrallo door de Mooren aangevallen zijn maar hen afgeslagen en teruggedreven hebben. Serrallo is een voor de krijgsoperatien der Spanjaarden gewigtig punt; het ligt aan het begin der smalle landtong, op wier uiteinde de vesting Ceuta, welke zij tot basis voor hunne operatien genomen hebben, gelegen is.

Het officiele dagblad van het Spaansche gouvernement, de *Gaceta de Madrid*, deelt eenige bijzonderheden omtrent dat gevecht, het eerste van den veldtogt, mede, uit welke op te maken is dat de Mooren geene verachtelijke tegenpartij zijn. De *Gaceta* zegt dat er in dat gevecht aan de zijde der Spanjaarden 70 à 80 man gesneuveld en 400 gewond zijn, en dat de Mooren dapper gevochten maar verschrikkelijke verliezen geleden hebben.

De uitslag van dit gevecht heeft de geestdrift der Spaansche dagbladschrijvers ten top doen stijgen. Er zijn zeer degelijke dagbladen welke het eene groote overwinning noemen en verklaren dat de Afrikaansche grond, die nu met Spaansch bloed is besproeid, daarmede voor altijd in Spanje's bezit is gekomen, en dat het Spaansche leger zich door geene diplomatieke verbindtenissen van het vervullen zijner taak zal laten terughouden. Een aan het krijgswezen gewijd dagblad van Madrid, hetwelk door officieren van het Spaansche leger onder invloed van het ministerie van oorlog wordt geschreven, beweert dat Spanje van Marocco eene groote kolonie behoort te maken, even als Frankrijk met Algerie heeft gedaan.

De Koningin ontvangt nog bestendig van Spaansche bisschoppen adressen, waarin zij hunne tevredenheid over de tegen Marocco ondernomen expeditie en hunne hoop op het welslagen derzelve betuigen. Die adressen hebben doorgaans de strekking om de onderneming als eenen oorlog voor de godsdienst, als eenen strijd tusschen het kruis en de halve maan voor te stellen; en zij worden in het officiele regeringsblad openbaar gemaakt, zoodat de strekking derzelve door het gouvernement schijnt te worden goedgekeurd.

De Londensche *Morning Post* verwacht dat de Spaansche troepen in Afrika den strijd met de inlanders en met de bezwaren van het dorre en rotsachtige terrein spoedig moede zullen worden en dat alsdan Engeland zoowel aan Spanje als aan Marocco zijne goede diensten zal aanbieden, als zijnde met de beide oorlogvoerende partijen door vriendschaps- en handelsbetrekkingen verbonden. Zelfs heeft de *Post* eenige hoop dat de aangevangen vijandelijkheden nog vóór Kersmis zullen gesloten worden, dat is, gelijk het blad zich uitdrukt, vóór het feest hetwelk aan de Christenen verlossing en vrede verkondigt.

FRANKRIJK.

De ministeriele dagbladen van Parijs behelzen nadere berigten betreffende het voorgevallene op de Afrikaansche kust, hetwelk aanleiding heeft gegeven tot het gerucht dat de Moorsche vesting Tanger door het Fransche eskader beschoten was. Het voorval heeft, naar de nadere berigten, plaats gehad aan den mond der rivier waaraan Tetuan gelegen is. Een Fransch oorlogsschip, aldaar met opgeheschen vlag voorbij varende, ontving van de kust, uit een klein fort, eenige kanonschoten, welligt ten gevolge enkel van eene misvatting, en antwoordde met eene ernstige kanonnade. Daarop is hetzelve naar het Fransche eskader, hetwelk ter reede van Algesiras, aan de overzijde der zeeëngte, voor anker ligt, gestevend en heeft den Franschen vlootvoogd verslag van het gebeurde gedaan; deze heeft onverwijld eenen gelastigde naar de regering van Marocco gezonden om opheldering te vragen en te geven. Intusschen is reeds een berigt ontvangen, volgens hetwelk de bevelhebber van het fort, waaruit het Fransche oorlogsschip is beschoten, door den gouverneur van Tetuan deswege ter verantwoording geroepen en afgezet is.

De boven aangehaalde dagbladen denken dan ook, dat het gebeurde geene storing in de vriendschapsbetrekking tusschen Frankrijk en Marocco zal te weeg brengen.

DUITSCHLAND.

Door de Oostenrijksche regering is den 25sten November eene verordening uitgevaardigd tot aanvulling van de drukperswet van 27 Mei 1852. De nieuwe verordening behelst onder anderen de volgende bepalingen:

„ Wanneer in een gedrukt stuk berigten of bescheiden worden openbaar gemaakt, welke alleen ten gevolge van eene schending van den ambtspligt eens openbaren ambtenaars of ten gevolge van eene reeds bij de algemeene str.fwet strafbaar gestelde handeling konden worden medegedeeld, dan zijn, wanneer de eerste mededeeler niet genoemd en ter verantwoording gebragt kan worden, de andere voor den inhoud

van een gedrukt stuk verantwoordelijke personen ter zake van die openbaarmaking strafbaar.

„ Even zoo zullen dezelfde personen gestraft worden wanneer in eenig drukwerk valsche berigten, verdichte of vervalschte of valschelijk aan een bepaald persoon of autoriteit toegeschreven bescheiden openbaar gemaakt worden, die wel door hunnen inhoud nog geene volgens de algemeene strafwet strafbare handeling daarstellen, maar geschikt zijn om iemand in zijne maatschappelijke of openbare betrekking te krenken of belagchelijk te maken, of de regering, eenige openbare autoriteit of ambtenaar bloot te stellen, of eene voor de openbare rust en orde bedenkelijke gisting te doen ontstaan, of het vertrouwen op de regering te ondermijnen."

De *Oesterreichische Zeitung* maakt de aanmerking dat de geringe mate van vrijheid, welke de drukpers tot dus verre in Oostenrijk genoot, door de nieuwe verordening niet weinig beperkt is geworden.

— Volgens het Pruissische regeringsblad van 30 November heeft de Prins Regent aan den minister van oorlog, generaal von Bonin, op zijn verzoek ontslag verleend en hem tot kommanderenden generaal van het achtste legercorps benoemd. De tijdelijke waarneming van het ministerie van oorlog is aan den vorst von Hohenzollern opgedragen. Verschil van gevoelen met zijne ambtgenooten over de bij het Pruissische leger, en met name bij de landweer, in te voeren hervormingen schijnt volgens de berigten aanleiding tot de aftreding van dezen algemeen geachten staatsman te hebben gegeven.

BELGIE.

De officiele statistiek van Belgie's handelsverkeer met het buitenland gedurende het jaar 1858, welke gisteren in het officiele regeringsblad is openbaar gemaakt, wijst aan, dat er in dat jaar minder handelszaken gedaan zijn dan in het vooraf gegane. Het totaal derzelve is, de in het jaar 1833 vastgestelde prijscourant tot grondslag der vergelijking genomen, tien per cent minder dan dat van het jaar 1857, doch drie per cent meer dan het gemiddelde jaarlijksche bedrag in het met 1857 afgeloopen tijdvak van vijf jaren.

De algemeene in- en uitvoer, te zamen genomen, hebben in 1858 eene waarde bedragen van 1,462,000,000 francs, berekend naar de vaste prijscourant van 1833, dat is 169,600 000 francs minder dan in 1857, maar 48,400,000 francs meer dan het gemiddelde jaarlijksche bedrag in het voorafgaande tijdvak van vijf jaren.

Berekend naar de tegenwoordige marktprijzen der onderscheidene artikelen heeft Belgie's handelsverkeer met het buitenland in het jaar 1858, alles te zamen genomen, eene waarde van 1,514,100,000 francs bedragen.

De algemeene invoer in Belgie, dat is de voor binnenlandsch verbruik, voor dadelijken doorvoer en voor opslag in entrepôt bestemde invoer, heeft naar de in 1833 vastgestelde prijscourant eene waarde van 730,800,000 francs bedragen, dat is 63,500,000 minder dan in 1857, en 47,600,000 meer dan het gemiddelde jaarlijksche bedrag in het voorafgaande tijdvak van vijf jaren.

Naar de tegenwoordige marktprijzen berekend bedroeg de algemeene invoer in 1858 eene waarde van 800,900,000 fr.

De algemeene uitvoer (dat is de uitvoer van Belgische en van buitenlandsche waren te zamen genomen) bedroeg in 1858, naar de tegenwoordige marktprijzen, eene waarde van 743,200,000 fr.; naar de vaste prijscourant was het eene waarde van 731,200,000 fr., dat is 106,000,000 fr. minder dan in 1857, maar 800,000 fr. meer dan het gemiddelde jaarlijksche bedrag in de jaren 1853 tot en met 1857.

De invoer voor binnenlandsch verbruik en de uitvoer van binnenlandsche producten bedroegen in 1858, naar de tegenwoordige marktprijzen, te zamen eene waarde van 821,400,000 fr.; naar de vaste prijscourant was het eene waarde van 853,800,000 fr., dat is 9,900,000, of een percent, meer dan in 1857, en 101,600,000 fr., of 14 per cent meer dan het gemiddelde in de jaren 1853—1857.

De invoer voor binnenlandsch verbruik bedroeg naar de vaste prijscourant eene waarde van 429,800,000 fr. (dat is 36,600,000 fr. meer dan in 1857, en 78,300,000 fr. meer dan het gemiddelde van het vijfjarig tijdvak, hetwelk onmiddellijk voorafging), en van 440,200,000 fr. naar de tegenwoordige marktprijzen.

De uitvoer van Belgische producten bedroeg in 1858, naar de vaste prijscourant, eene waarde van 424,000,000 fr., dat is 26,700 000 fr., of zes per cent, minder dan in 1857, maar 23,300,000 fr. meer dan het gemiddelde van het voorafgaande tijdvak van vijf jaren; naar de tegenwoordige marktprijzen was het eene waarde van 381,200,000 fr.

Nederland is na Frankrijk en Groot-Britannie het land hetwelk in 1858 de meeste handelszaken met Belgie heeft gedaan. Belgie ontving in dat jaar uit Nederland voor eigen verbruik eene waarde van 83,600,000 francs, en leverde aan Nederland eigene producten voor eene waarde van 59,400,000 francs, berekend naar de tegenwoordige marktprijzen. Deze beide takken van het handelsverkeer wijzen eene vermeerdering aan, de eerste van elf per cent bij 1857 en van negen en twintig per cent bij het gemiddelde van het voorafgaande tijdvak van vijf jaren, en de tweede van vier per cent bij 1857 en van achttien per cent bij het gemiddelde van het vijfjarig tijdvak; bij welke vergelijking de vaste prijscourant tot grondslag der berekening genomen is.

De doorvoerhandel van Belgie bedroeg in 1858, naar de vaste prijscourant, eene waarde van 307,300,000 fr. (dat is een en twintig per cent minder dan in 1857 en zeven per cent minder dan het gemiddelde van het vijfjarig tijdvak). Naar de tegenwoordige markprijzen berekend bedroeg de doorvoerhandel in 1858 eene waarde van 361,900,000 fr.

— De aanbesteding der werken tot uitbreiding en betere versterking van Antwerpen (zie ons vorig nommer) is beter afgeloopen dan men verwacht had: eene solide en nationale vereeniging, aan wier hoofd aanzienlijke inlanders staan, heeft aangeboden het geheele werk uit te voeren voor het bedrag der van regeringswege gemaakte raming van kosten, vermeerderd met vier per cent. Men had algemeen gedacht dat het verschil tusschen de aanbiedingen en de raming grooter zou zijn, vooral ook omdat een zoo groot werk niet kan worden ondernomen zonder rijzing van den prijs van alle daarvoor benoodigde artikelen, vooral van den handenarbeid en den metselsteen, ten gevolge te hebben.

Men gelooft dan ook, dat de aanbieding der heeren Pauwels en Aubin door het gouvernement zal worden aangenomen.

NASCHRIFT.

PARIJS, 2 December. De *Moniteur* behelst een kort verslag van den Franschen vlootvoogd Romain Desfossés, gedagteekend in de baai van Algesiras den 26sten November, betreffende het bombardement van de forten aan den mond der rivier van Tetuan. De admiraal voegt er bij, dat het Fransche oorlogsschip *la Foudre* naar Tanger is gezonden om aan Mohammed el Katib, den aldaar woonachtigen gelastigde van den Sultan van Marocco, nadrukkelijke en ernstige ophelderingen te geven, en dat Frankrijk, zich zelf regt verschaft hebbende, zich voortaan weder onzijdig jegens Marocco houdt.

LONDEN, 2 December. Volgens de *Times* schijnt lord Cowley, Engelands gewone gezant bij het Fransche hof, voorloopig bestemd te zijn om zijn gouvernement op het congres te vertegenwoordigen.

FRANKFURT, 2 December. In de zitting der Bondsvergadering van gisteren is door Oostenrijk mededeeling van het Züricher vredesverdrag gedaan en overigens niets van belang voorgevallen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 2den December* 1859.

De zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal is heden geopend met de beraadslagingen over het Vde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor 1860 (*Departement van Binnenlandsche Zaken*).

De heer Thorbecke voerde daarbij het eerst het woord. Hij besprak twee punten, vooreerst het cijfer dezer begrooting. Daaromtrent was in het Voorloopig Verslag opgemerkt dat dit sedert 1851 met ruim twee millioen was vermeerderd. Het hooge bedrag van die som had de Minister erkend. Bij de uitgebreidheid van dat bedrag wenschte hij niet stil te staan, maar bij de beginselen waarop het door den Minister verdedigd werd. Het denkbeeld van de gunstige staat der schatkist voor het oogenblik mogt, meende hij, daarbij niet gelden, maar er moest tevens op de toekomst worden gelet, ook met het oog op de omstandigheid dat het later moeijelijk zou zijn een groot huishouden weder in te krimpen. Steeds de begrooting verhoogende, legde men, meende hij, den grondslag voor nieuwe later te voldoene behoeften. Wat de toekomst betrof, het voldoen van onvermijdelijke uitgaven ten behoeve van onderscheidene takken van openbaar bestuur mogt niet uit het oog verloren worden, evenmin als de waarschijnlijkheid dat nog vele uitgaven, ook op de begrooting van het Departement van Binnenlandsche Zaken, kunnen vermeerderen, en wel van die welke nog op de provincien en de gemeenten rusten. Ook konden de inkomsten van den Staat verminderen, vooral bij de plannen van hervorming van het belastingstelsel, de toeneming der uitgaven voor de kolonien, waar men ook eens zouden kunnen besluiten spoorwegen aan te leggen. De vraag was dus, of men op den weg van uitbreiding, met betrekking tot dit hoofdstuk, mogt voortgaan.

Met de beginselen, hierin door den Minister gehuldigd, kon hij zich niet vereenigen. Vroeger had men de goede gewoonte, geen subsidien voor provinciale of gemeentewerken toe te staan, dan nadat provincien of gemeenten het hare hadden bijgedragen: de Minister scheen daarvan nu grootendeels af te wijken. Hetzelfde was het geval met opzigt tot het verleenen van schadeloosstelling aan de eigenaren van eigendommen ten gevolge van den aanleg van werken tot verbetering der rivieren, waarvan de Minister gewaagd had in de Memorie van Beantwoording: mogt dat denkbeeld opgaan dan zouden de uitgaven voor schadeloosstelling weldra hooger loopen dan die voor de werken zelve; daarenboven hield de verordening van 1806, waarop de Regering zich ten deze beroepen had, zijns inziens geene bepaling in, die zoodanige handeling kon wettigen.

De Minister ondernam, geloofde hij, ook te veel te gelijk; bijv. achtte hij het ondoelmatig in eens uitgaven voor een aantal instellingen van kweekscholen en voor normaal onderwijs te doen. Hierin, meende hij, moest men langzamerhand te werk gaan, één kweekschool en een tweetal inrigtingen voor normaal onderwijs was voor het oogenblik genoeg, om allengs in de behoefte te voorzien.

Wat betrof de vergelijking des Ministers van de tegenwoordige begrooting met die van 1850, om daaruit eene gunstige gevolgtrekking voor de laatste te maken, hieruit bleek eene onjuiste voorstelling van den waren toestand der zaken. Beter ware het geweest die van 1851 tot vergelijking te nemen, daar in dien tijd, wat de verschillende afdeelingen aanging, het departement ingerigt was op de wijze als nu grootendeels nog het geval was.

Ten slotte drong hij bij vernieuwing aan op de indiening eener wet op het verleenen van concessien, kunnende hij de wijze van uitgifte der laatste concessien niet genoeg afkeuren, en wenschende hij de hernieuwing van soortgelijke voorvallen voor het vervolg te voorkomen. Ook herinnerde hij aan de behandeling eenige jaren geleden der zaak van het Zwolsche Diep; daarover was eene enquête gehouden; de uitkomst was aan het Ministerie van Binnenlandsche Zaken medegedeeld zonder gevolg; regeling te dien opzigte achtte hij allezins wenschelijk.

De Minister van Binnenlandsche Zaken kon niet toegeven het beweren dat men, bij de vaststelling der begrooting van dit hoofdstuk, uitsluitend gelet had op den tegenwoordigen staat der schatkist. Wel moest men op de toekomst letten, maar die was niet zoo onrustbarend als aangegeven was. Deze begrooting leverde, meende hij, het bewijs dat men het cijfer niet te veel had willen uitbreiden. Hij erkende dat de bestaande gewoonte omtrent het subsidiestelsel niet altijd door hem gevolgd was; maar daarvoor waren in de Memorie van Beantwoording goede redenen opgegeven: bij soortgelijke omstandigheden zou hij later ook uitzonderingen toelaten, in andere gevallen den algemeenen regel blijven toepassen. Ten aanzien van de schadeloosstelling te verleenen voor nadeel voortgevloeid uit den aanleg van werken in rivieren, gaf hij als zijn gevoelen op dat alleen dan vergoeding moest verleend worden, bijaldien werken werden aangelegd met het doel om oevers te doen afnemen; zonder dat doel behoorde dergelijke schadeloosstelling niet verleend te worden: die leer stond hij steeds voort, en mogt die niet duidelijk in de Memorie van Beantwoording uitkomen: hij hoopte nu zijne denkbeelden duidelijk uiteengezet te hebben.

De wet op het lager onderwijs, en bepaaldelijk het voorschrift van art. 12 kwam hem voor zoo duidelijk te zijn, dat het niet wel mogelijk was bij de noodzakelijkheid om de wet in haar geheel uit te voeren, om, gelijk gewenscht werd, slechts eene enkele inrigting ten behoeve van het lager onderwijs daar te stellen. De kosten nu aangevraagd waren wel vele, maar toch niet al te zwaar te noemen.

De vergelijking der begrooting van 1850 met die van 1859 had alleen daarom plaats gehad, omdat die vergelijking in het Voorloopig Verslag reeds gemaakt was.

Nopens het punt eener wet betrekkelijk het verleenen van concessien, deelde hij mede dat zoodanig ontwerp in bewerking was. Ook beloofde hij dat de zaak van het Zwolsche Diep, een onderwerp reeds lang vóór zijn optreden aanhangig, door hem nader behandeld zou worden.

De heer de Brauw ondersteunde het denkbeeld van den heer Thorbecke nopens het vaststellen eener wet op het verleenen van concessien. Daarbij vroeg hij inlichtingen omtrent het voornemen der Regering met betrekking tot de aanvrage voor het bekomen eener concessie voor den aanleg van eenen spoorweg van Scheveningen naar Gouda zonder ondersteuning van den Staat; en aan welke aanvrage de Rhijnspoorwegmaatschappij niet geheel vreemd scheen te zijn. De Hollandsche spoorwegmaatschappij had gelijktijdig aangevraagd een weg van Leiden naar Woerden te mogen aanleggen, mede zonder hulp van rijkswege. Hij achtte het een gelukkig verschijnsel, dat particulieren kracht genoeg bezaten om dergelijke ondernemingen aan te vragen en hij hoopte dat de Regering er toe mogt overgaan om beide concessien te verleenen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken verklaarde zich het geven van een antwoord te moeten voorbehouden of er reden bestond om den aanleg van beide lijnen gelijktijdig toe te staan, en zulks in het belang der onderneming zelve. De zaak was echter in behandeling, en, verzekerde hij, zou zoo spoedig mogelijk tot afdoening gebragt worden.

De heer Storm van 's Gravesande zag geene redenen waarom particuliere ondernemingen belemmerd zouden worden spoorwegen aan te leggen, zonder ondersteuning van den Staat. Hij meende dat de lijn van Scheveningen naar Gouda allezins voor het algemeen belang gevorderd werd.

De heer Wintgens ondersteunde dit laatste denkbeeld, zijnde het zijns inziens allernoodigst eene onmiddellijke verbinding van de hofstad met Gouda, tot aansluiting met den Rhijnspoorweg, daar te stellen, waarom hij hoopte dat de lijn van Leiden naar Woerden niet zou worden aangelegd.

De heer Hoffman gaf ook als zijn gevoelen te kennen dat de weg van Scheveningen naar Gouda de voorkeur mogt hebben boven die van Leiden naar Woerden.

De heer Gevers Deynoot meende almede dat het in het belang van de residentie en van Zuidholland zou zijn de bedoelde lijn van 's Gravenhage naar Gouda daar te stellen.

De heer van Nispen van Sevenaer geloofde ook dat door de laatst bedoelde weg de hofstad zeer zou bevoordeeld en daarmede het algemeen belang bevorderd worden.

De heer van Hoëvell raadde den Minister aan geene zorg voor de aanvragers te hebben, daar deze zelven zouden moeten weten wat in hun belang te doen was, en om die reden hoopte hij dat beide concessien te gelijk zoo spoedig mogelijk zouden verleend worden.

De Minister van Binnenlandsche Zaken geloofde dat het voorzigtig zou wezen, ook in het belang van het publiek, hierin met eenige bedaardheid te werk te gaan. Geenszins wilde hij het er voor gehouden hebben, dat beide concesien niet verleend zouden kunnen worden.

De heer Thorbecke meende dat bij het verleenen der beide concessien vastgesteld kon worden dat, wanneer het werk niet binnen een bepaalden tijd zou zijn aangevangen, alsdan de vergunning zou geacht worden te zijn ingetrokken. Daardoor zou men eenigzins zeker zijn dat een van beide lijnen tot stand kwam.

De heer van Wintershoven meende uit den loop der beraadslagingen en ten gevolge van andere gebeurtenissen opgemerkt te hebben dat bij het Ministerie van Binnenlandsche Zaken de belangen van particulieren bij het aanvragen van concessien niet genoegzaam behartigd werden. Dit toonde hij aan door hetgeen was opgegeven van het voorgevallene met de bergwerk-vereeniging tot exploitatie der kolenmijnen bij Kerkrade, die reeds jaren lang eene concessie daarvoor, doch zonder gunstig gevolg, had aangevraagd.

De heer de Bieberstein ondersteunde dit laatste denkbeeld, maar hij steunde op de toezegging van den Minister dat dit punt spoedig zou afgedaan worden.

De Minister van Binnenlandsche Zaken wees er op dat het tot nog toe niet verleenen der bedoelde concessie het gevolg was geweest der moeijelijkheid van de oplossing der vraag omtrent de vaststelling der grenzen van die domaniale mijnen, waaromtrent bij het domeinbestuur verschil van gevoelen was.

De heer van Wintershoven beantwoordde den Minister en deed uitkomen dat de geopperde bedenkingen niet van dien aard waren, dat zij de oplossing van dit punt zoo lang hadden moeten ophouden, als nu het geval was.

De Minister van Finantien verdedigde hierop de handelingen van het domeinbestuur. Hier moest gelet worden op de omstandigheid of de concessie ook inbreuk zou maken op het eigendomsregt van den Staat. Deed het dit niet, dan zou het de belangen van het Rijk niet behartigen en het ging op de aangegeven wijs te werk, tot dekking van zijne eigen verantwoordelijkheid. De zaak was nu in behandeling bij den Raad van State, en eene spoedige beslissing was weldra te wachten.

Hiermede liepen de algemeene beraadslagingen ten einde.

Op onderartikel 2 van afdeeling 1 van het wets-ontwerp (*kosten van het Departement*) betreffende jaarwedden van den secretaris-generaal, van de verdere ambtenaren en bedienden, mitsgaders schrijfloonen, uitgetrokken voor f 127,000.00, maakte de heer Betz de bedenking, dat het zijns inziens niet kon opgaan in die som nog te begrijpen f 2500, het bedrag der bezoldiging van een naar het Ministerie van Justitie overgeplaatsten hoofdambtenaar, welke som hij voorstelde van de begrooting te schrappen. Ten tweede zag hij bezwaar in de globale uittrekking van f 8000 voor ambtenaren, ter voorziening in de werkzaamheden, ontspruitende uit de overname der gestichten van Ommerschans en Veenhuizen voor rijksrekening.

De Minister van Binnenlandsche Zuken wees er op dat de bezoldigingen voor de ambtenaren niet waren in verhouding tot hunnen arbeid, die steeds toenam. Verhoogde men die tractementen niet, het gevolg zou zijn, dat men geene bekwame personen voor de dienst zou vinden. Met dit denkbeeld van vermeerdering en ook tot uitbreiding van het personeel, die allezins noodig was, had hij de bedoelde f 2500 op dat artikel behouden. Het denkbeeld om de werkzaamheden voor de gestichten Ommerschans en Veenhuizen bij de afdeeling armwezen over te brengen, moest hij afkeuren; de ambtenaren aldaar waren met werk overladen, voorloopig werd het werk gedaan door eenige beambten, vroeger bij de Maatschappij van Weldadigheid in dienst.

De heer Thorbecke zou zich niet verklaard hebben tegen verhooging van bezoldigingen, indien die aanvrage op goede gronden rustte. Maar de wijze van inzigting der begrooting op dit punt kon hij niet goedkeuren. Omtrent het tweede punt merkte hij op, dat de meeste werkzaamheden bij de 7de afdeeling betreffende de Maatschappij van Weldadigheid waren vervallen; daarbij was de strekking der armenwet ook om den arbeid aldaar te vereenvoudigen; zonder nadere inlichtingen kon hij met de nu voorgenomene inrigting niet instemmen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken toonde aan dat het noodig was, dat een bepaald persoon zich afzonderlijk met de zaken der bedoelde gestichten belastte. Na de afdeeling waterstaat was die van het armwezen het meeste met werkzaamheden belast, vooral ook met betrekking tot de quaestie van het domicilie van onderstand. Dit een en ander had hem genoopt het tegenwoordig hoofd der 7de afdeeling niet met nog meer arbeid te bezwaren.

De heer Betz bleef bij zijn gevoelen dat men niet toegeven moest aan het denkbeeld dat hier eene som van f 2500 vrijgevallen was; wilde men bezoldigingen verhoogen, men behoorde dit in den behoorlijken vorm te doen. Omtrent het tweede punt achtte hij het niet wenschelijk, eene nieuwe afdeeling voor die aangelegenheid te scheppen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken drong er op aan dat, zoo al in den vorm iets te wenschen overbleef, men daarom de zaak en het daarbij beoogde doel niet onmogelijk moest maken.

De heer ter Bruggen Hugenholtz nam gaarne aan, dat vele ambtenaren verhooging van bezoldiging verdienden. Was dit zoo, dan moest men tot het nemen van een algemeenen maatregel besluiten. De Regering moest hierin het initiatief nemen, niet stuksgewijze te werk gaan, en daardoor op de Kamer de schuld leggen, als of zij de verbetering van het lot der ambtenaren niet verlangde.

De beraadslagingen werden daarop gesloten verklaard, waarna de wijziging van den heer Betz met 49 tegen 19 stemmen verworpen, en vervolgens het artikel onveranderd goedgekeurd werd; gelijk ook de artikelen 3 en 4 derzelfde eerste afdeeling.

De IIde afdeeling (*kosten van het bestuur der provincien*) met de daartoe behoorende artikelen 5 tot 49 werden achtereenvolgens zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Bij de IIIde afdeeling (*nationale militie en schutterijen*) gaf de heer Storm van 's Gravesande als zijnen wensch te kennen dat men bij herziening der wetten op dit onderwerp partieel, ter voldoening aan de voorschriften der Grondwet, mogt te werk gaan, zijnde hij van gevoelen, dat naar aanleiding van het vroeger hier besprokene over 'slands verdediging, het wel hoogst moeijelijk zal zijn eene geheele herziening tot stand te brengen. Met betrekking tot eene uitdrukking in de Memorie van Beantwoording vroeg hij eene inlichting, welke door den Minister gegeven werd.

Na de goedkeuring der artikelen 50 en 51 kwam de IVde afdeeling in behandeling.

De heer de Poorter uitte den wensch dat nog in den aanvang van het volgende jaar de geneeskundige wetten op nieuw bij de Kamer mogten ingediend worden, en dat daarin die beginselen mogten voorkomen, welke in die van Belgie zijn aangenomen.

De Minister zeide dat die wetten in behandeling waren; doch dat het onzeker was wanneer die zouden kunnen worden ingediend.

Daarop werden de art. 52 tot 56 achtereenvolgens goedgekeurd.

Bij de behandeling van art. 60*a* der Vde afdeeling (*verdere uitgaven betrekkelijk het binnenlandsch bestuur*) tegemoetkomingen aan gemeenten in de kosten der algemeene tienjarige volkstelling, gaf de heer van Heukelom zijn genoegen te kennen over de invoeging van dit artikel, maar verlangde dat het opschrift eenigzins in verband met het daarbij beoogde doel mogt worden gewijzigd, hetgeen de Minister te kennen gaf om redenen van comptabiliteit niet te kunnen doen. Hierna werden de artikelen 57 tot 66 achtereenvolgens goedgekeurd.

De heer Begram besprak bij de behandeling der VIde afdeeling (*Waterstaat en publieke werken*) twee onderwerpen. Het eerste betrof eene regterlijke uitspraak van den Hoogen Raad, die, zijns inziens, de eerste beginselen van ons dijkregt scheen aan te randen. Dienaangaande wenschte hij te vernemen of van regeringswege eenige maatregelen waren genomen om in de daaruit ontstane bezwaren te voorzien. Vervolgens drong hij aan op eene bespoedigde weder-indiening eener wet op de Dalemsche sluizen.

De heer Mackay wees op de goede uitkomsten welke de gedane uitgaven tot verbetering van den toestand der rivieren en wegen veroorzaakten. Hij hoopte dat de Minister op den ingeslagen weg mogt voortgaan, daar aldus veel voor verspreiding van welvaart zou gezorgd worden.

De heer Thorbecke kwam terug op het subsidiestelsel, meenende hij dat men in de verbetering van rivieren moest handelen naar gelang er uitzigt bestond van medewerking van de betrokken streken te erlangen. Hierbij trad hij in een onderzoek der door den Minister voorgestane denkbeelden aangaande dit onderwerp, waarin hij die beperking welke hij wenschte niet kon terugvinden. Meer bepaald bragt hij die quaestie in verband met de aangelegenheid van het bevaarbaar houden van riviertjes in Overijssel.

De Minister van Binnenlandsche Zaken gaf te kennen dat de quaestie van het regt van aardhaling niet uit het oog zou verloren worden, evenmin die van de Dalemsche sluizen. Voorts meende hij dat er beperking genoeg omtrent het subsidiestelsel tot heden door hem was in acht genomen, zijnde hij van voornemen op den ingeslagen weg voort te gaan. Ten slotte verdedigde hij hetgeen door hem in de Memorie van Beantwoording was neergeschreven aangaande den toestand der riviertjes in Overijssel. Deze waren niet in het besluit van 1819 opgenomen en moesten dus niet geacht worden ten laste van het Rijk te komen.

De heer van Asch van Wyck ondersteunde de denkbeelden van den heer Begram omtrent het eerste door hem behandelde onderwerp; herinnerde wat de Minister ten verlede jare desaangaande had beloofd, en zeide van oordeel te zijn dat men in de bezwaren ten deze door wettelijke bepalingen moest voorzien, alvorens eene tweede uitspraak van den Hoogen Raad af te wachten.

De Minister van Binnenlandsche Zaken herinnerde aan hetgeen na de behandeling van dit onderwerp ten voorleden jare was voorgevallen, en verzekerde dat hij, welke ook de beslissing van den Hoogen Raad mogt zijn, binnen kort dit punt tot afdoening dacht te brengen.

De algemeene beraadslagingen over de VIde afdeeling liepen daarmede ten einde.

De artikelen 67 tot 72 werden achtereenvolgens zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Bij artikel 73 „aanbouw van nieuwe localen te 's Gravenhage" uitgetrokken voor de som van f 200,000, gaf de heer Westerhoff te kennen, de aanvrage van gelden tot opbouw van een nieuw magazijn van geneesmiddelen niet te kunnen goedkeuren. Het nu bestaande was, naar hem voorkwam, zeer voldoende, en beantwoordde volkomen aan het doel, zoodat hij de som van f 125,000 als ondoelmatig uitgegeven zou achten.

De heer van Eck had ook bezwaren tegen het artikel, hetwelk hij van de begrooting wenschte afgenomen te zien. Het bouwen van een nieuw locaal voor den Hoogen Raad, daar het nu bestaande niet bouwvallig was, zou zijns inziens dan eerst noodig zijn, wanneer bij de regterlijke organisatie zou zijn uitgemaakt waar het hoogste regterlijk collegie zou gevestigd worden. Dit onderwerp bragt hij in verband met het plan van een paleis van Justitie, waarin alle te 's Gravenhage gevestigde regtscollegien te vereenigen zouden zijn, vooral daar het uitzigt bestond dat aldaar de localen voor de regtbank en het kantongeregt niet zouden beschikbaar blijven.

De heer van Diggelen verschilde in gevoelen van den heer van Eck. Bij de onzekerheid wanneer en hoe de regterlijke organisatie zou tot stand gebragt worden, was het, zijns inziens, ondoelmatig inmiddels een geheel paleis van justitie te stichten. Op die overwegingen zou hij vóór het artikel stemmen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken gaf de verzekering dat de toestand van het magazijn van geneesmiddelen van dien aard was dat geen herstel maar vernieuwing vereischt werd. Het moest strekken tot bewaring en vervaardiging van geneesmiddelen, om welke reden het van groote uitgebreidheid moest wezen. Voor de aangevraagde som zou men een deugdelijk, doch geen sierlijk gebouw kunnen optrekken, weshalve de aangewezen plaats bij het gebouw van het Ministerie van Oorlog zeer doelmatig te achten was.

Wat de kosten van een gebouw voor den Hoogen Raad betrof, dit punt behoefde zijns inziens niet bij eene afzonderlijke wet uitgemaakt te worden. Wenschelijk was het de zaak ten einde te brengen, vooral bij de onzekerheid wanneer de wet op de regterlijke organisatie zou tot stand komen, en bij de dringende behoefte aan eene betere localiteit vooral voor het parquet van den procureur-generaal. Nieuwe localen in de hofstad voor de overige regtscollegien daar te stellen was naar des Ministers oordeel niet dringend noodig, daar er alle gelegenheid zou wezen om voor deze, zoo dit noodig mogt zijn, van de gemeente localen te huren.

De heer de Poorter gaf in bedenking het artikel in twee deelen te splitsen, een voor het magazijn van geneesmiddelen, een ander voor het gebouw voor den Hoogen Raad, ten einde daardoor het gevaar van eene afstemming van het artikel te voorkomen.

De heer van Eck kwam op het door hem gezegde terug, waarbij hij zijne meening tegen de opmerkingen van den heer van Diggelen en den Minister verdedigde.

De heer Godefroi verklaarde tegen het artikel te zullen stemmen, tenzij het wierd gesplitst. De gebrekkige staat van het locaal van het parquet van den procureur-generaal was voor hem geen reden om een nieuw gebouw voor den Hoogen Raad te stichten. Hij achtte het niet zoo zeker als de Minister, dat dit collegie in de residentie zou gevestigd blijven. Dit moest bij de wet op de regterlijke organisatie worden uitgemaakt, ten aanzien waarvan men in den laatsten tijd een stap voorwaarts was gegaan. Het tot stand komen dier wet moest men afwachten alvorens hierin eene andere beslissing te nemen dan ten vorigen jare, toen een soortgelijk artikel werd afgestemd.

De heer van der Linden wees op de omstandigheid dat het gebouw voor het provinciaal geregtshof van Zuidholland ook groote verbetering behoefde, terwijl de behoefte aan een beter locaal voor den Hoogen Raad zijns inziens nog niet zoo groot was dat hieraan terstond moest worden voldaan. Beter ware het te wachten tot den tijd waarop men al de verspreide regtscollegien in één gebouw zou kunnen vereenigen.

De heer Gevers Deynoot meende dat men op den weg der regterlijke organisatie achteruit was gegaan; lang kon het nog duren eer daaromtrent eene beslissing zou zijn genomen. Daar het gebouw van den Hoogen Raad in zijn oog dat collegie onwaardig was, zou hij voor het artikel stemmen.

De heer Godefroi herinnerde aan de door den Minister ten vorigen jare gedane toezegging dat er geene gelden voor een locaal van den Hoogen Raad zouden worden uitgegeven alvorens omtrent de zetelplaats van dat collegie zou zijn beslist.

De Minister van Binnenlandsche Zaken merkte aan dat de vroegere toezegging in verband met de toenmalige omstandigheden moest gebragt worden. Ter voldoening aan den uitgedrukten wensch splitste hij het artikel in twee deelen, luidende:

art. 73, aanbouw van nieuwe localen te 's Gravenhage f 100,000;

art. 73*a*. Aanbouw van een magazijn voor geneesmiddelen te 's Gravenhage, f 100,000;

zijnde het de bedoeling de som van art. 73 te bestemmen voor den bouw van een locaal voor den Hoogen Raad.

Art. 73 werd daarop in stemming gebragt en met 42 tegen 24 stemmen aangenomen.

Art. 73*a* werd daarna met 35 tegen 31 stemmen aangenomen.

De Vergadering werd daarop gescheiden tot den volgenden dag, des middags ten 12 ure, waardoor aan die leden, welke het voornemen hadden aan de plegtige ter-aarde-bestelling van het stoffelijk overschot van wijlen den heer Stolte, lid der Kamer, die op morgen zal plaats hebben, deel te nemen, daartoe gelegenheid gegeven werd.

In deze zitting is ingekomen eene missive van den heer P. A. Sander, lid der Kamer, daarbij kennis gevende dat hij door de aanvaarding der betrekking van lid van het provinciaal geregtshof van Zuidholland, daartoe door den Koning benoemd, opgehouden heeft lid der Kamer te zijn. Van den inhoud dier missive zal kennis gegeven worden aan de Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Financien.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Nov. en December.	Rivieren.	Waarnemingspunten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen.	In 24 uren: gevallen.
1	Boven-Rhijn. . . .	*Keulen*,	+ 37.71	+ 1.86	8 ure	0.13	„
1	Waal.	*Nijmegen*	+ 7.79	+ 1.57	8 „	0.05	„
1	Neder-Rhijn.	*Arnhem*,	+ 7.88	+ 0.97	8 „	0.05	„
1	Geldersche IJssel.	*Westervoort*,	+ 8.34	+ 0.97	8 „	0.04	„
30		*Maastricht*, (brug)	+ 42.93	+ 0.78	8 „	„	0.29
30	Boven-Maas	*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 42.46	„	8 „	„	0.25
1		*Grave*,	+ 6.42	+ 1.57	8 „	0.46	„
1	Nieuwe Maas	*Brielle* H. W.	+ 0.90	„	7 u. 0 m.	0.02	„
		Brielle L. W.	— 0.73	„	3 u. 15 m.	„	0.15

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN OORLOG.

⁂ De gewone Audientie van den Minister van Oorlog zal op aanstaanden Dingsdag, den 6den December, geen plaats hebben.

's Gravenhage, den 30sten November 1859.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Rijkstelegraaf.

BESTEDING.

Op Maandag, den 5den December 1859, des voormiddags ten 10 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in het hertogdom Limburg, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 7de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te Maastricht, worden Besteed:

het leveren en spannen van eenen nieuwen Draad langs de bestaande palen van Arnhem tot Maastricht, ter verdere voltooijing van de Telegraaflijn tusschen die plaatsen, in drie perceelen.

De Besteding geschiedt bij enkele inschrijving, volgens art. 7 van het Bestek.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan die van de Provinciale Besturen van Gelderland en Limburg, te Arnhem en te Maastricht, en op alle plaatsen, waar gewoonlijk de Bestekken van Rijkswaterstaatswerken in die provincie ter lezing gelegd worden.

Den vierden, derden en tweeden dag vóór de Besteding zal de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en zullen voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij de Hoofdingenieurs van den Waterstaat te Arnhem en te Maastricht, bij den Adspirant-ingenieur Brevet, te Roermond, en bij den Ingenieur van den Rijkstelegraaf, te 's Gravenhage.

's Gravenhage, den 15den November 1859.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

VAN TETS.

Provincie *Limburg*.

HERBESTEDING.

De Minister van Binnenlandsche Zaken verwittigt gegadigden, dat de Besteding van het Bouwen van Houten Sluizen, benevens eenige verdere Kunst- en Aardewerken, tot voltooijing van het Afwateringskanaal van de Noordervaart naar de Maas, in het hertogtom Limburg, ten gevolge van de zeer hooge aannemingssom wordt afgekeurd.

Eene Herbesteding van dat werk is bepaald op Maandag den 5den December 1859, des voormiddags ten 10 ure, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Maastricht.

Deze Herbesteding geschiedt bij inschrijving en opbod, in plaats bij enkele inschrijving, zoo als bepaald is bij art. 10 van het Bestek nº. 123, goedgekeurd den 10den October 1859; mitsdien komen ook ten laste van den aannemer een trekpenning voor den minsten inschrijver, bepaald op f 25, benevens de kosten op de eerste Besteding gevallen.

's Gravenhage, den 22sten November 1859.

VAN TETS.

Hertogdom *Limburg*.

AANBESTEDING.

Op Maandag, den 5den December 1859, des voormiddags ten 10 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in het hertogdom Limburg, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 7de district, en den dirigerenden Hoofdingenieur in Belgisch Limburg, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Maastricht worden Aanbesteed:

de uitvoering van eenige werken tot verbetering van het Vaarwater op het grensscheidend gedeelte der rivier de Maas, onder de gemeenten Eysden en Ohe en Laak, voor gemeenschappelijke rekening van de Nederlandsche en Belgische Regeringen; in twee perceelen.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving voor elk perceel afzonderlijk.

Het Bestek der bovengemelde Aanbesteding zal, behalve aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, en aan dat van het Provinciaal Bestuur van het hertogdom Limburg te Maastricht, ter lezing liggen op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemeld hertogdom ter lezing gelegd worden.

Zullende drie dagen vóór de Besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat en bij den Ingenieur van Opzigter te Maastricht.

's Gravenhage, 9 November 1859.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

VAN TETS.

MINISTERIE VAN MARINE.

⁂ De Minister van Marine, van voornemen zijnde, op den 19den December 1859, onder zijne nadere goedkeuring, te doen aanbesteden de levering van:

4,500 Nederl. El Blaauw Baai,

Brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat de biljetten van inschrijving, op gezegeld papier geschreven en door de gegadigden zelven onderteekend, vóór of uiterlijk op den 19den December aanstaande, des voormiddags vóór 12 ure, vrachtvrij, aan het Departement van Marine te 's Gravenhage behooren bezorgd te zijn, en moeten bevatten duidelijke opgaven van den prijs (in schrijfletters) voor welken men genegen is, de Baai, per Nederl. El, te leveren, zoomede van de namen, voornamen en woonplaatsen der inschrijvers en van hunne borgen;

dat zoodanige biljetten, welke niet aan de voormelde vereischten voldoen, of ook die, waarin bij-conditien vervat, of doorhalingen of schriftdelgingen gedaan zijn, niet ter mededinging toegelaten, maar ter zijde gelegd zullen worden;

dat het bestek, waarnaar de voorschreven aanbesteding zal plaats hebben, van heden af dagelijks (Zondagen uitgezonderd), van 10 ure des morgens tot 2 ure na den middag, voor de gegadigden ter lezing ligt ter Secretarie van het Departement van Marine te 's Gravenhage, aan de bureaux van de Directien der Marine te Amsterdam en te Vlissingen, alsmede ter griffien van de Heeren Commissarissen des Konings in de provincien Gelderland en Noordbrabant en in het Hertogdom Limburg; en wijders, dat het staal Baai, overeenkomstig hetwelk de levering behoort te geschieden, zal voorhanden zijn bij de Directie der Marine te Amsterdam, en, op den dag der aanbesteding, bij het Departement van Marine te 's Gravenhage, ten einde door den aannemer te worden gewaarmerkt.

Strekkende ten slotte tot informatie van de gegadigden, dat de algemeene bepalingen dezer aanbesteding wijziging hebben ondergaan.

's Gravenhage, den 28sten November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmakingen, in *Zweden* en *Noorwegen* uitgevaardigd nopens de *lichttorens* enz. in beide Rijken, als:

1°. Twee nieuwe lichttorens nabij de Noordelijkste punt van *Gottska Sandön* (Zweden).

Ter vermijding der gevaarlijke gronden *Kopparstenarne* (*de Kopersteenen*), op de *Noordelijkste punt* van *Gottska Sandön*, op 58° 23′ 15″ *N. breedte* en op 19° 12′ 45″ *lengte Oost van Greenwich*, zijn twee lichttorens van gelijk aanzien en gelijke hoogte opgerigt, van ijzer en van hout gebouwd, beide voorzien van een *catadioptriek lichttoestel* van de 3de grootte met *stilstaand licht*.

De lichttorens staan 400 Zweedsche ellen van elkander, en hun licht hetwelk 140 voeten boven den waterspiegel verheven is, verlicht den horizon van Z. 16° W. door het *Noorden* tot Z. 72° O. (miswijzend), waar het, met gewone luchtsgesteldheid op 16 minuten afstands zigtbaar wordt.

De rigting, in welke de lichten boven elkander zigtbaar zijn, is Z. 5° O. en N. 5° W. en leidt *één minuut ten Westen* langs het *Zuid-Westelijkste* uiteinde van *Kopparstenarne*.

Beide lichttorens zijn *rood* en het bovenste *wit* geschilderd en maken daardoor goede *dagmerken* uit.

Bovengemelde lichten zijn den 10den October jl. voor het eerst ontstoken, en zullen daarna steeds helder branden op de tijden, als ten aanzien der overige rijkslichten is bepaald.

2°. Nieuwe *lichttoren op* Bjuröklubb. (Zweden.)

Op *Bjuröklubb*, gelegen op 64° 29′ 15″ N. breedte en op 21° 35′ 45″ *lengte Oost van Greenwich*, is, in den loop van dezen zomer, een *steenen lichttoren* opgerigt van twaalfzijdigen vorm, 14 voeten hoog en waarop een lenticulair toestel is gesteld van de *2de grootte* met *stilstand licht*.

De grond waarop de lichttoren is opgebouwd is 157 voeten boven het water, waardoor de geheele hoogte van het brandpunt des lichts 171 voeten boven het zeevlak is.

Het licht is bij eene gewone luchtsgesteldheid op 18 minuten afstands zigtbaar. Het verlicht den horizon van het N.-W., door het *Noorden, Oosten* en *Zuiden*, tot Z.-W. ten W. (miswijzend). Het overige aan de landzijde van N.-W tot Z.-W. ten W. is *donker*.

De woning en bijgebouwen, welke *rood* gekleurd en in zuidelijke rigting van den lichttoren vóór de hoogte gelegen zijn, schijnen onbeduidend van den zeekant, en zijn alleen zigtbaar in het *Oosten en Zuiden*.

Dit licht is den 17den September dezes jaars ontstoken en zal vervolgens branden op de tijden als ten aanzien der overige rijkslichten is bepaald.

Het vroeger op *Bjuröklubb* bestaan hebbende zeemerk, namelijk een *spierbaken* met *eene ton op den top*, alsnu overbodig zijnde, is weggenomen.

3°. *Licht van Hoievarde.* (Noorwegen.)

Het *licht* van *Hoievarde* blijkens vroegere bekendmaking in de maand *Mei* dezes jaars gebluscht, is den 1*sten September* daaraanvolgende weder ontstoken.

4°. *Licht op Villa.* (Noorwegen.)

Het licht op *Villa*, hetwelk blijkens bekendmaking, voorkomende in de *Staats-courant* van den 9den September jl., verandering zoude ondergaan, is alsnu veranderd in een *lenticulair stilstaand licht* der *tweede grootte*, met eene heldere *schittering* (blink) elke 4 minuten en wordt sedert den 1sten September dezes jaars ontstoken.

Het licht is geplaatst op de *ouden rood* geschilderde toren, en 128 voeten boven *hoog water* verheven.

's Gravenhage, den 14den November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

MINISTERIE VAN OORLOG.

⁂ De Minister van Oorlog zal, op Woensdag den 14den December 1859, aan de minstinschrijvenden de Leverantie Aanbesteden van verschillende benoodigdheden, gedurende het jaar 1860, ter dienste van 's Rijks Magazijn van Geneesmiddelen te 's Gravenhage, welke in de Voorwaarden meer bijzonder zijn vermeld, als:

Inlandsche Wortels en Kruiden, Droogerijen, Chemicalien, Lijnzaad, Lijnkoeken, Amandelen, Witte Suiker, Gele en Witte Was, Honig, Talk, Gips, Sponsen, Houtazijn, Potasch, Levertraan, Lijn-, Olijf-, Steen- en Terpentijn-Olie, Groene en Witte Zeep, Moutwijn, Katoen, Pluksel, Scheurlakens, Watten, Band, Voorschoten, Paklinnen, Zeemleder, Touw, Bladzilver, Koperen, Tinnen en Blikken Voorwerpen, Pakkisten, Pakmanden, Houten Vaten, Pillen-doozen, Pillen-planken, Kurken, Halfgroen Olieglas, Flesschen in soorten, Glazen Mortieren, Stampers enz., Delftsch en Keulsch Aardewerk, Schrijf- en Kantoorbehoeften, Turf, Steenkolen, Houtskolen, Pakhooi, Hooi, Stroo, Haver enz., enz.,

en zulks op zoodanige Monsters en Conditien als van den 1sten der volgende maand (de Zon- en Feestdagen uitgezonderd) in voorschreven Magazijn ter bezigtiging en lezing zullen liggen, terwijl de Algemeene Voorwaarden mede in de Bureaux van 's Konings Commissarissen in de Provincien te lezen zijn.

De Inschrijving moet geschieden bij besloten biljetten, op gezegeld papier; zij zullen eene naauwkeurige opgaaf moeten bevatten van den prijs, in cijfers en letters, voluit gesteld, bij guldens of cents, waarvoor de Gegadigden aanbieden ieder artikel, per stuk, pond, kan of el, Nederlandsch gewigt of maat, naar den aard der goederen en zoo als achter ieder artikel in de Voorwaarden staat uitgedrukt, te leveren; zullende met geene andere of kleinere gebrokens dan tiende of honderdste cents mogen worden ingeschreven.

De inschrijving heeft plaats naar de volgorde der benoodigdheden: doch de gegadigden zijn gehouden voor alle artikelen in te schrijven welke onder één en hetzelfde nommer voorkomen, met opgaaf van den prijs van ieder artikel.

De gegadigden kunnen voor zooveel nommers inschrijven als zij zullen goedvinden.

Aan den voet der Biljetten moeten vermeld worden de naam, voornaam, woonplaats en het beroep van den Inschrijver en van ieder zijner Borgen.

De Biljetten, welke door de inschrijvers en hunne borgen eigenhandig onderteekend moeten zijn, zullen ten opschrift behooren te hebben:

„*Aan het Ministerie van Oorlog* (*Leverantie aan 's Rijks magazijn van Geneesmiddelen*).

Zij zullen vóór of uiterlijk des middags ten 12 ure van den dag der Aanbesteding bij genoemd Ministerie moeten zijn ingekomen.

Alle Biljetten welke ongezegeld of niet in den verlangden vorm ingerigt zijn, alsmede die, welke eenige bijzondere voorwaarden bevatten, niet in het Bestek van aanneming voorkomende, zullen buiten aanmerking gehouden en definitivelijk verworpen worden, op welke bepaling de inschrijvers in hun eigen belang inzonderheid indachtig worden gemaakt.

De gegadigden (die gehouden zijn, tot aan de finale toewijzing hunne inschrijving gestand te doen) zullen zoodra mogelijk berigt bekomen van welke nommers zij de minste inschrijvers zijn, als wanneer zij verpligt zullen wezen, uiterlijk binnen veertien dagen na de dagteekening dier kennisgeving, aan den Minister van Oorlog geregistreerde certificaten in te zenden, af te geven door het Gemeentebestuur van hunne woonplaats en die hunner borgen respectivelijk, wegens derzelver gegoedheid tot het behoorlijk volbrengen der aanneming; bij gebreke waarvan over de Leverantie nader zal worden beschikt.

's Hage, den 17den November 1859.

de Casembroot.

Provincie *Noordbrabant*.

HERBESTEDING.

Op Vrijdag, den 9den December des jaars 1859, des middags ten 12 ure, zal door de Gedeputeerde Staten der provincie Noordbrabant, in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 6de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te 's Hertogenbosch, worden Herbesteed:

het Gereedmaken en daarna Begrinden van den weg van Oosterhout over 's Gravemoer naar Waspik, eene lengte uitmakende van 11,532 ellen.

Deze Herbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving, overeenkomstig art. 20 van het reeds vroeger ter lezing gelegde Bestek.

Zullende den derden en vierden dag vóór den dag der Besteding betrekkelijk de Aardewerken nadere aanwijzing in loco worden gedaan, en verder de verlangde informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat L. Rijsterborgh te 's Hertogenbosch, bij den Ingenieur L. Mazel te Breda en bij den Opzigter A. Pieterse te Oosterhout.

De Gedeputeerde Staten van Noordbrabant,
P. J. Bosch van Drakestein.
De Griffier,
van Cooth.

Provincie *Noordbrabant*.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag, den 9den December des jaars 1859, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door de Gedeputeerde Staten van de Provincie Noordbrabant, in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 6de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te 's Hertogenbosch, worden Aanbesteed:

het leveren en plaatsen van dertien Tolboomen, met toebehooren, op den provincialen Weg van Tilburg over Best naar St. Oedenrode.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving, overeenkomstig art. 6 van het Bestek.

Het Bestek der bovengemelde Aanbesteding zal, boven en behalve aan het locaal van het Provinciaal Bestuur van Noordbrabant te 's Hertogenbosch, ter lezing liggen op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur in

het 6de district L. Rijsterborgh en den Ingenieur J. Dirks, beiden te 's Hertogenbosch, als ook bij den Opzigter J. H. de Werd, te Oirschot

De Gedeputeerde Staten van Noordbrabant,
P. J. Bosch van Drakestein.
De Griffier,
van Cooth.

DIRECTIE VAN HET WEDUWENFONDS.

De Directeur van het Weduwenfonds voor de Geëmploijeerden, tot het Algemeen Bestuur behoorende, herinnert bij deze aan alle contribuabele deelgeregtigden, zonder onderscheid, derzelver verpligting, om vóór het einde der loopende maand te doen aanbetalen zoowel de een-, twee en twee-en-een-half percents contributien, uit krachte van het reglement van den 18den Januarij 1814, n°. 6, en de daarop gevolgde ampliatien, verschuldigd, als de contributien, welke door de daarbij geconcerneerden moeten worden voldaan, ten gevolge hunner deelneming op den voet van de Koninklijke besluiten van den 5den April 1817, n°. 28, van den 28sten September 1828, n°. 83, en van den 15den Julij 1841, n°. 32.

Wordende de belanghebbenden tevens herinnerd aan de voorschriften der opgegeven Koninklijke besluiten, zoowel als aan het Koninklijk besluit van den 8sten November 1839, n°. 123, volgens hetwelk het verlies van hun Lidmaatschap in het Weduwenfonds uit het verzuim der bovengemelde contributie-betaling voortvloeit.

's Gravenhage, den 1sten December 1859.

De Directeur voornoemd,
S. W. van der Noordaa.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

CURATELE.

Bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Leiden, in date 29 November 1859, is, ten verzoeke van *Cornelis Clement*, Schoenmaker wonende te Alkemade, deszelfs Zuster *Geertje Clement*, gedomicilieerd te Alkemade, thans verpleegd wordende in het geneeskundig gesticht voor Krankzinnigen genaamd St. Joris Gasthuis te Delft, ter zake van krankzinnigheid gesteld onder Curatele.

Van wege den Verzoeker,
P. K. Dorff, *Procureur.*

[Kosteloos.]

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

Vrijdag 2 December 1859.

Amsterdam.

	pCt			
Nederl. W. Sch.	2½	62¾	63	62 7/8
Dito dito	3	75 3/16	75¼	—
Dito dito	4	97 1/16	97 3/16	—
Syndicaat	3½	—	—	—
Handel-maatsch.	4½	—	—	—
Belgie. Bij *Roth-schild.*	2½	—	—	—
Rusl. Bij *Hope en C°.* 1798 en 1816	5	104	—	—
Dito 1828–1829	5	104⅛	—	—
Dito 1840	4	80⅜	—	—
Stieglitz	4	80⅜	—	—
Dito 1854	5	90	—	—
Dito 1855	5	99⅜	—	—
Engelsche	4½	—	—	—

	pCt			
Spanje. Nieuwe 3% thans	1¾	32 11/16	—	—
Amortisable		—	—	—
Buitenlandsche	3	—	—	—
Binnenlandsche	3	42⅝	42[illegible]	—
Portug. Te Lond.	3	43⅝	—	—
Oostenr. Metall. 1816–1851	5	54¼	54[illegible]	—
Dito Zilv. Nation.	5	58[illegible]	58[illegible]	—
Dito Zilver 1849–1854	5	73 7/16	—	—
Dito 1847–1852	2½	28⅞	—	—
Mexico Londen	3	—	—	—
Grenada id.	2½	[illegible]	—	—
Venezuela id.		[illegible]		
Uitgestelde		—	—	—

Londen.

Consols	3	pCt.	96⅜
Mexico			22⅞
Spanje	3	»	—
Dito	1¾	»	—
Venezuela			—
Uitgestelde			—
Grenada			—

Parijs.

Fr. rente	3	pCt.	70.90
Fr. Créd. Mob.			793
Binnenl. Spanje	3	»	43½
Spanje	1¾	»	33½
Russische Spoorwegen			—

Antwerpen.

Metalliek	5	pCt.	5[illegible]
Nat. Metalliek	5	»	61[illegible]
Binnenl. Spanje	3	»	—
Spanje	1¾	»	—
Crédit Fonc.			—

Weenen.

Metalliek	5	pCt.	72.30
Idem Nationaal			78.30
Wissel Londen			12[illegible]

PRIJS-COURANT,

opgemaakt en uitgegeven den 28sten November 1859,

op last van Zijne Excellentie den Heer Minister van Finantien, door de beëedigde Makelaars G. A. van der Voort, A. Craandijk, P. J. A. Sundorff, T. J. B. Westerwoudt, P. E. H. Praetorius, J. H. Roelofsz, D. Reul Koopman, G. van der Weyden Jr. en L. H. Weetjen, ter voldoening aan het bepaalde bij art. 23, lit. D, der wet van den 18den Mei 1859 (*Staatsblad* n°. 36), tot regeling der waarde van de zaken onder n°. 1 van art. 1 dier wet omschreven, behoorende tot nalatenschappen waarvan het regt van successie en van overgang verschuldigd is.

NB. Van de Effecten, achter welke in de kolom van den interest niets ingevuld is, wordt op de memorie van aangeving geen interest gebragt, aangezien de te goed zijnde dividenden onder de getaxeerde waarde begrepen zijn, uitgezonderd de actien der *Nederlandsche Bank* en de aandeelen in de *Nederlandsche Handelmaatschappij*, waarbij, ofschoon onbepaalde dividenden gevende, in den handel *eene rente* berekend wordt.

VERSCHILLENDE SOORTEN DER EFFECTEN.	Int. Pct.	WAARDE.	
BINNENLANDSCHE EFFECTEN.			
Inschr. en Cert. Werk. Schuld.	2½	62¾	pct.
Dito en dito	3	74¾	»
Dito en dito	4	96¾	»
Oblig. ten laste der O. I. bezitt.	4	96¼	»
Schuldbek. Amort.-Synd.	3½	93½	»
STAD AMSTERDAM.			
Schuldbekentenissen 1829	5	106½	»
Losrenten 1845	4	100	»
STAD MIDDELBURG.			
Obligatien, genegot. à 3 pct.	½	9	»
PARTICULIERE BINNENLANDSCHE NEGOTIATIEN.			
Actien in de Nederl. Bank (rente 4 pct. sedert 1°. April 1858)	...	165	»
Aand. in de Ned. Hand-maatsch. (rente 4½ pct. sedert 1°. Julij.)	...	125½	»
Dito Amsterd. Entrepotdok	4½	101	»
Aand. Holl. IJzeren-spoorwegm.	...	77	»
Leening, dito A°. 1844 en 1847	4½	100	»
Obligatien Rhijn-spoorweg A°. 1838	4½	101	»
Aand. in Assurantie-compagnien: v. d. Broeke en Momma	...	372	»
Spengler en de Waal	...	178	»
Ten Sande en Jarman	...	213	»
Croese en Hekman	...	240	»
Lankhorst en Ravesteyn	...	150	»
[illegible] en T. Zuyderhoff Jr.	...	140	»
A. C. Bouman	...	192	»
J. H. Lugt en H. Salm.	...	138	»
A. van Bosse.	...	152	»
Dito Societeit van Levensverzek., bij P. Langerhuizen, A°. 1807.	4	228	»
BUITENLANDSCHE EFFECTEN.			
ENGELAND.			
Het divid. vervalt.			
Act. in de O.I. Comp. Jan. en Julij	...	225	»
Dito Bank ... Apr. en Oct.	...	226	»
Gered. 3 pct. annuit. Apr. en Oct.	...	94¼	»
Gecon. 3 pct. dito Jan. en Julij	...	95½	»
(Het L. st. te rek. à f 11.62½)			
RUSLAND.			
Obligatien bij Hope en Comp. 1) neg. 1798 en 1816	5	104	»
Dito bij dito, 1828 en 1829	5	102	»
Inschrijv. Grooth. in assign.	6	62¼	»

VERSCHILLENDE SOORTEN DER EFFECTEN.	Int. Pct.	WAARDE.	
1) Certificaten van dito, diverse admin.-kant. te Amsterdam	6	61¾	pct.
1) (De roebel te rek. op 1 gld.)			
2) Inschrijv. en certific. in zilver	6	109	»
2) D°. en cert. d°. 3de en 4de serie A°. 1831 en 1833.	5	84½	»
2) Certific. van dito, administr. Hamburg A°. 1820	5	89¼	»
2) D°. van d°., adm. Amsterdam	5	88¼	»
2) Obligatien van d°., te Londen	5	98½	»
8) Dito » » » dito	4½	95	»
2) Inschrijv. en certific. van dito bij Hope en C°. c. s.	4	80½	»
2) Dito bij Stieglitz en C°.	4	80¼	»
2) Oblig. 5e serie Stieglitz en C°. A°. 1854.	5	90	»
2) Dito 6e serie idem A°. 1855	5	99½	»
Volgef. Aand. gr. Russ. maatsch. der spoorw. à 125 ZR. of f 236	...	f 219.00	
2) Russ. Spoorw. oblig. 1858	4½	84	pct.
POLEN.			
2) Schatkist-Oblig. Neg. 1841	4	78¼	»
Aand. Neg. 1835 Fl. 500.	...	f 157.50	
2) (De roebel te rek. op 2 gld.)			
OOSTENRIJK.			
Obligatien op de Weener Bank, genegot. bij Goll en Comp.	5	62½	pct.
Dito, bij idem.	4½	52½	»
Dito, bij idem.	4	50	»
Dito, bij Ost en Zoon.	5	61	»
Dito, bij idem.	4	49	»
3) Dito, supplem. letter G. en O.	4	48½	»
Certific. van Originele Weener Stads-Bankoblig., bij Goll en C°.	2½	42	»
3) Obligatien, Weener Metalliek	5	53¾	»
3) Dito.	4½	47½	»
3) Dito.	4	42	»
3) Dito.	3	32	»
3) Dito.	2½	28¼	»
3) Dito.	1	10½	»
3) Dito rente betaalb. te Amsterdam in zilver 1849, 1851, 1854.	5	73¾	»
3) Dito Nat. bet. Weenen spec.	5	58	»
3) (De Weener fl. te rek. op f 1.25 N.C.)			
Aand. Oostenr. Nationale Bank te Weenen.	3	f 847.00	
D°. neg. 25 mill. groot W. fl. 500	...	» 1100.00	
D°. d°., W. fl. 250	...	» 276.00	
D°. d°., A°. 1854 W. fl. 250, 4 pc.	...	» 270.00	
Fransch-Oost. Spoorw. oblig. bij Hope en C°.	...	» 123.00	
FRANKRIJK.			
5) Inschrijving en certificaten.	4½	87	pct.
5) Dito en dito	3	68½	»
Cert. v. actien Fransche Bank	...	f 1310.00	

VERSCHILLENDE SOORTEN DER EFFECTEN.	Int. Pct.	WAARDE.	
BELGIE.			
4) Obligatien Negotiatie 1838	3	71	pct.
4) Dito, 1836	4	89	»
4) (De franc te rek. op 47¼ cts.)			
5) Inschrijving en certificaten	2½	52	»
5) Obligatien	4½	90	
5) (De franc te rek. op 50 cts.)			
PRUISSEN.			
Oblig. Neg. 1850, 1851, 1854 en 1856	4½	96¼	»
(De Thaler te rek. op f 1.80)			
Oblig. Neg. 1859, (de Thaler à f 1.80)	5	101¾	»
Aandeelen A°. 1854 à Th. 100 intr. à 3½ p. losb. met premie.	...	f 20.00	
Aand. in de Pruiss. Bank, (de Thaler à f 1.80)	4½	131	pct.
SPANJE.			
6) Oblig. A°. 1841 te Londen	3	43½	»
6) (De 85 L.st. te rek. op f 1000 N.C.)			
7) Oblig. Binnenl. Schuld	3	42¼	»
7) Dito Buitenl. uitgest. dito 3 pct. thans	1¾	32½	»
7) Dito Amortisabele 2de kl.	...	11	»
7) (De piast. te rek. op f 2.50 N.C.)			
PORTUGAL.			
8) Oblig. A°. 1853 L. st. 100.	3	43½	»
8) Dito A°. 1856 en 1857 L.st. 100 en 1859	3	42	»
8) Dito uitgestelde schuld (1863 3 per cent)	...	30½	»
8) Dito, Binnenl. Schuld (De reis-M. Reis te rek. f 2.00.)	3	39	»
PAUSELIJKE STAAT.			
5) Obligatien geneg. te Parijs	5	79	»
Certificaten bij J. van Beeck Vollenhoven, c. s.	5	72	»
(De scudi te rekenen op f 2.50)			
SARDINIE.			
8) Obligatien te Londen, 1851	5	81	»
NAPELS.			
Cert. van 5 pcts. gecons. schuld, bij Lamaison en Bouwer.	5	97	»
(De lire te rek. tegen 50 cts.)			
DENEMARKEN.			
Obligatien	4	89½	»
Dito	3½	77	»
8) Dito genegotieerd te Londen.	3	81	»
8) Dito dito 1850	5	98½	»
AMERIKA.			
8) Oblig. van de Citizens-bank in Louisana A°. 1836 en 1837	5	101	»

VERSCHILLENDE SOORTEN DER EFFECTEN.	Int. Pct.	WAARDE.	
[illegible]			
Aand. v. Am. fonds bij Hope en C°. l. A.	...	f 958.00	
Idem. idem. bij Hope en C°. l. B.	...	» 1005.00	
9) Vereenigde Staten Cert. bij Hope en C°. losbaar na 1867	6	103	pct.
9) Pennsylvania Certific. bij id. losbaar na 1862	5	89	»
9) Obligatien Illinois Central Spoorweg-maatschappij	7	[illegible]	»
9) (De dollar te rek. op f 2.50)			
MEXICO.			
8) Oblig. genegot. te Londen, geconverteerd, A°. 1851	3	[illegible]¼ a)	»
BRAZILIE.			
8) Oblig. genegot. te Londen, bij Rothschild 1824, L. st. 100	5	99¼	»
8) Idem, L. st. 500.	5	98¾	»
8) Dito dito bij J. L. Goldsmid, 1843, L. st. 100 en 200	5	99¼	»
8) Dito dito bij Samuel en Philips, 1839, L. st. 100 en 200	5	98½	»
8) D°. d°. bij Rothschild, 1852 en 1858	4½	91½	»
ECUADOR.			
8) Obligatien 1855	1	14½	»
VENEZUELA.			
8) Obligatien 3 pct. thans	[illegible]	[illegible]	»
8) Dito 1¼ pct. thans	1¼	[illegible]	»
NIEUW-GRANADA.			
8) Obligatien 6 pct. thans	[illegible]	[illegible]	»
8) Uitgestelde Schuld.	...	[illegible]	»
PERU.			
8) Oblig. gen. te Londen	4½	[illegible]	
d) (Het L. st. te rek. op f 12.)			

WISSELKOERSEN
TER BEURZE VAN AMSTERDAM.

Parijs	Kt.	f	55.87½	per 40 Kr. van 3 fr.
Hamburg	»	»	35.25	» 40 M. banco.
Weenen	2 mw.	»	[illegible]	» [illegible] Oostr. Währ.
Lissabon	3 m.	»	[illegible]	» 40 Cruzados.
Napels	2 m.	»	[illegible]	» 40 Duc. di Reg. of 170 lire.
Londen	[illegible]		[illegible]	» 1 L. sterling.
St. Petersb.	3 m.	»	1.6[illegible]	» 1 [illegible]
Madrid	3 m.	»	2.4[illegible]	» [illegible]

Amsterdam, [illegible]

a) Onder den koopprijs begrepen 11 achterstallige coupons. b) Idem 12 coupons.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.